

Manžel se šťourá v jídle a ptá se své ženy: „To je zase z konzervy?“ „Ano, zlatíčko. Na etiketě byl tak roztomilý pejsek a navíc na ní stálo: „Pro vašeho miláčka, tak jsem neodolala.“

„Pane ministře, odkud berete tolik peněz?“, ptá se novinář. „Ze stolu doma.“ A kdo je tam dává?“ „Moje žena.“ „A ta je má odkud?“ „Ode mě.“ „A vy je berete kde?“ „Už jsem říkal, ze stolu doma!“

Paní učitelka se ptá malého Pepíčka: „Co nám můžeš povědět o vlaštovkách?“ „Jsou to velice moudří ptáci. Jak začne škola, uletí do teplých krajín.“

„Tatínku, chci, aby slůňátka běžela...“ žadoní děvčátko. „Už to nejde, slůňátka jsou moc unavená.“ „Tatínku, alespoň chvíli...“ Plukovník se vykloní z auta: „Roto, na můj povel, masky nasadit, poklusem klus!“

Redakční rada: Pavla Františka Ženíšková, Karel František Ženíšek, Milan Ludvík Kučera, Jitka Anežka Polívková, Jaroslav Antonín Šedivý, Zdeňka Ginepro Němcová (gineproZ@seznam.cz)
NEPRODEJNÉ!

Plzeňský zpravodaj bratří a sester MBS SFŘ

TERCIÁŘSKÉ LISTY

Jen pro vnitřní potřebu MBS SFŘ PLZEŇ

Poslední slova svatého Františka

Radost je krátká, muka věčná;-

bolesti nepatrné, blaženost neskonalá;-

mnoho jest povolanych, ale málo vyvolených;-

každý obdrží, co si byl zasloužil.-

Proto přičiňme se, dokud je čas;-

neboť přijde hodina, kdy nic spasitelného pro život věčný vykonati nebude lze.

Pochválen buď Pán Ježíš Kristus!

Zdroj: Modlitební knížka pro III. Řád sv. Františka, Brno 1901

Ve slépějích našeho svatého Otce Františka

Nejvyšší touha blaženého Františka.

Jak poznal vůli Pána o sobě, když otevřel svatá Písma

Jednou se blažený a ctihodný Otec František vzdálil od zástupu lidí, kteří se denně zbožně scházeli, aby ho viděli a slyšeli, a odebral se na odlehle osamělé místo, aby tu byl jenom pro Boha a aby setřásl prach, který na něm snad ulpěl při styku s lidmi. Míval totiž ve zvyku rozdělovat si čas, který mu byl propůjčen, aby se otevíral

Boží milosti, jednak ke službě bližním, jednak k rozjímání v blažené odloučenosti. Brávil s sebou jen pár průvodců, kteří znali důvěrněji jeho svatý život, aby ho bránili před návalem a obtěžováním lidí a střežili jeho klid. Když strávil nějaký čas v ustavičné modlitbě, důvěrném rozjímání a nevyličitelném spojení s Bohem, toužil i zvědět, co se v jeho životě a působení věčném Králi líbí a co by se mu líbilo ještě víc.

Přitom se snažil zjistit a zbožně toužil odhalit, jakým způsobem, kde a s jakou horlivostí by měl Pánu ještě dokonaleji podle jeho vůle o sobě sloužit. To byla stále jeho nejvyšší moudrost, tato veliká touha ho stravovala, pokud tu žil: učit se od prostých i moudrých, od dokonalých i nedokonalých, jak kráčet po cestě pravdy a dosahovat vždy vyšších cílů.

Neboť, ač byl velmi dokonalým člověkem, nikdy se za dokonalého nepokládal – byl přesvědčen, že je velmi nedokonalý. Okusil totiž a viděl, jak milý a dobrý je Bůh Izraele k těm, kdo jsou přímého srdce a kdo ho hledají s ryzí prostotou a opravdovou čistotou.

Sladká vlitá blaženost, která mu byla, jak tušil, dána shůry, nutila ho, aby odumřel sám sobě. Toužil mocně, aby stále hlouběji pronikal tam, kam právě začal vstupovat, když odumíral sám sobě. Tento člověk, který měl Božího Ducha, byl ochoten snášet všechny úzkosti srdce i všechny tělesné strasti, jen aby se na něm milostivě naplnila vůle nebeského Otce.

Proto přišel jednoho dne k oltáři, který byl zřízen v poustevně, kde dlel, vzal knihu evangelií a uctivě ji položil na oltář. Pak padl před Bohem na kolena, pokorný srdcem i tělem, a vroucně dobrotivého Boha v modlitbě prosil, aby mu On, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útechy, milostivě zjevil svou vůli. Aby dovedl k dokonalému konci to, co kdysi v prostotě a pokoře započal, vroucně prosil, aby se mu při prvním otevření knihy zjevilo, co má dělat. Byl totiž veden Duchem, který řídil svaté a dokonalé muže, o nichž čteme, že ve své touze po svatosti jednali s podobnou dětinou důvěrou.

Domodlil se, vstal a v duchu pokory a se zkroušeným srdcem se poznamenal svatým křížem. Pak vzal z oltáře knihu a s uctivou bázni ji otevřel. I stalo se, že jeho pohled padl na líčení o utrpení Páně – na to místo, kde Pán Ježíš oznamuje své hořké utrpení. Aby vyloučil jakoukoli náhodu, otevřel knihu podruhé i potřetí a našel vždy stejné nebo podobné místo.

Jak už byl pln Ducha Božího, poznal, že do nebeského Božího království půjde mnohými zármutky, utrpeními a boji. (Tomáš z Celana, 1 Životopis 1229)

Prosby o modlitbu

- Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“
- Za politiky a za ty, kdo vládnou.
- Za nová kněžská a řeholní a terciářská povolání
- Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.
- Za Boží požehnání pro naše nové členy manžele Jaroslava a Danu Šedivých a za manžele Zdeňka a Dášu Frundlovi a jejich rodinu, za Boží požehnání a pomoc v jejich novém bydlišti.
- Za naší novickou Marii Mrázovou, Janu Pachnerovou a Libuši Schödlbauerovou - za Boží požehnání a Dary Ducha Svatého.
- Za nemocné bratry a sestry - za uzdravení a pomoc nést utrpení ve spojení s Kristem, zvláště za našeho bratra Václava a sestru Libušku Světlíkovou.
- Za požehnané prožití postní doby.
- Za naší terciářskou obnovu na Lomečku.

AKTUALITY

DUCHOVNÍ OBNOVA S P. DOMINIKEM OFM PRO FRANTIŠKÁNSKÉ TERCIÁŘE A PŘÍZNIVCE SV. FRANTIŠKA

TERMÍN: 28. DUBNA - 1. KVĚTNA 2011 (ČTVRTEK - NEDĚLE)
MÍSTO KONÁNÍ: LOMEC U VODŇAN

Přihlášky: do 15. dubna 2011 (nejlépe písemně na setkání MBS SFŘ nebo e-mailem)

Program: bude upřesněn do poloviny dubna

Kontakt: Marie Consolata Lhotová, marielhotova@seznam.cz, tel. 776 285 419

Termíny setkání v roce 2011:

17. 2.; 17. 3.; 14. 4.; 19. 5.; 16. 6.; 15. 9.; 20. 10.; 10. 11.; 15. 12. 2011

Setkání přátel sv. Františka:

v březnu bude 3. 3. v 17:30 (předběžně)

SLAVÍME

NAROZENINY:

01.03. s. Lhotová Marie
07.03. s. Křiváčková Irena
18.03. s. Ptáková Jindřiška
30.03. br. Polívka Pavel
30.03. † s. Salcmanová Zdena

PROFESE:

16.03.1997 s. Anežka Irena
Křiváčková

JMENINY:

02.03. s. Anežka
06.03. br. Miroslav
09.03. s. Františka Římská

Přejeme hojnost Božího požehnání a ochranu Panny Marie a sv. Josefa!

Z liturgického kalendáře:

09. března Popeleční středa
19. března Slavnost svatého Josefa
25. března Slavnost Zvěstování Páně

KAJÍCNOT, POKÁNÍ – ZPRACOVAL br. Karel ŽENÍŠEK

Mluvit o pokání je dnes obzvlášť těžké. **Příliš se zdůrazňuje jeho negativní stránka. V pokání se zdůrazňuje skoro výlučně lidské úsilí. „Proto je naléhavě nutné vrátit se ke každodennímu prožívání**

pokání a zapojit ho do pokání celé církve a do způsobu, jak ho církev slaví ve svátosti smíření.“

Slovník spirituality – Karmelitánské nakladatelství

Pohled na františkánskou kajícnost připomene dokonalou radost. Je to radost kajícníka ze skutečnosti, že je sjednocen a žije ve spojení s Bohem, se sebou samým, se svými bratry. Radost je projevem svobody, zakoušené díky naprosté oproštěnosti a radikální chudobě. František je světec pokání a radosti. Vyzývá: **„Ať se bratři chrání, aby se navenek neukazovali zasmušilí, ale spíše veselí“**. V jistém smyslu je pro něj **radost důležitější než kající skutek**, je totiž svědectvím o spojení s Bohem, o radostném prožívání pokání, o nalezení smyslu života.

Že se nejedná se o povrchní veselí, nýbrž o jeden z nejbyťostnějších lidských stavů, svědčí i slova encykliky: **„Radost přichází z pochopení smyslu utrpení“**.

s. M. L. Cincialová – Františkánská kajícnost (2007)

Kajícník je ten, kdo prosí o odpuštění. (Které dává Bůh, ne já.)

Dr. Robert Falkenauer

Jeremiáš – „Bože obrat' nás a budeme obráceni“.

Na straně člověka musí být ochota ke změně (ne jsem dokonalý !!), i když mě to nejde. Pane, proměň mně (Schopnost Boha, ne moje). V církvi, společnosti, atp. – začít od sebe. (ne proměň ty druhé).

Mgr. Štěpánka Fajfrová

Kajícnost není jen odčinění, smíření, ale „Pohled na Hospodina“. *P. Antonín Nevola*

Duchovní obnova pro III. Řád – P. A. Zlámal OFM

(s. Jitka Anežka Polívková)

II. část Lid eucharistický

Kdo jí mé Tělo, přebývá ve mně. Tohle spojuje všechny generace lidí. Je to úžasná jednota lidstva po 2000 let. Asi jediná.

Každý je spojen s Bohem a z tvé a každé tváře se pozná, jak moc Ho v sobě máš. Stupňuje se s ním záře a jas.

1. Rosteme do podoby Zmrtvýchvstalého. Dnes máme rány, starosti a soužení a tím, jak je překonáváme /rozumí se s Bohem/, rosteme do Jeho podoby.
2. Další jednotu máme s Nejsvětější Trojicí . To nám umožňuje Duch Svatý, který nás ovlivňuje.
3. Máme také jednotu s celým vesmírem. Z celoroční práce své i druhých, z příznivého počasí..... Máme chleba a víno, které zase přinášíme Bohu. Svět zraje do nové podoby, aby si ho mohl Kristus převzít. Proto nejsme izolovaní jedinci. Je zde úžasná jednota tebe a všeho, co je kolem. Tohle vše spojuje Boží Duch. Tebe a okolí – on je to pojivo, ta potřebná malta, aby to drželo, jak má. Máme ještě jinou vazbu a to se svatými, to je vazba jdoucí od nás do nebe a naopak a pak ještě je vazba na rasu, národ a příbuzné. Proto žijeme nejen pro Pána, ale také pro lidi. Kristus nás pro tuto práci živí obětí kříže a my se pak jen dosycujeme tím svým malým nebo větším křížem.

A NEZAPOMEŇTE !!! Je-li úcta k Eucharistii v rodině – je v ní pohoda.

Sv. František říká.

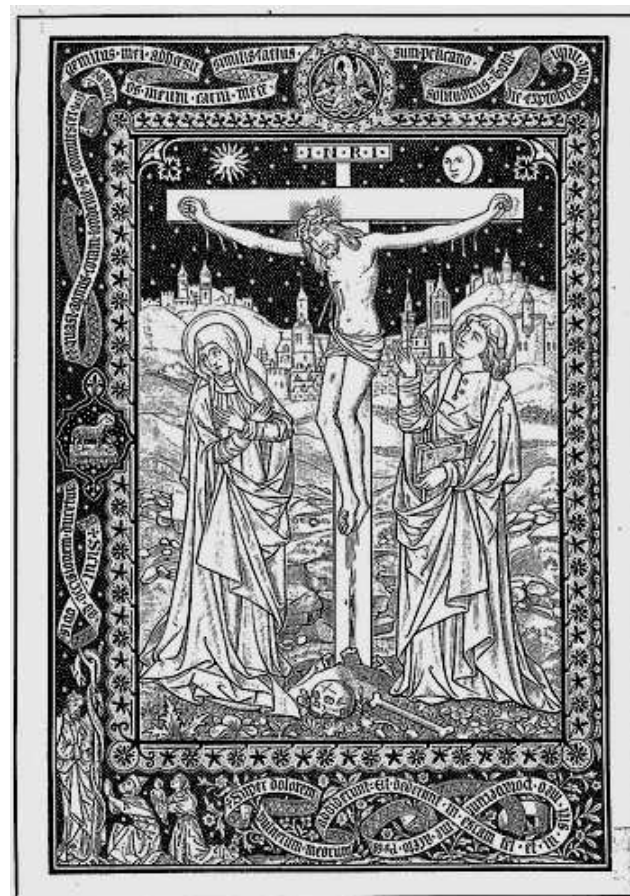
Tehdy nejvíc dostaneš /do 15 minut po svatém přijímání/. Když přijímáme Tělo Páně, je třeba se mu vydat.

Tak je to správně – dělej se mnou co chceš!

MODLITBA PŘED OBRAZEM UKŘIŽOVANÉHO

Ejhle, před tváří Tvou, dobrý a nejsladší Ježíši, na kolena padám a s nejmilejší vroucností duše své prosím Tě a zapřísahám, abys vstúpil srdci mému živou vírou, nadějí a láskou i pravou lítostí nad hříchy s nezlomnou vůlí je napravit, když hlubokým pohnutím a bolestí jsa dojat, o Tvých pěti ranách v hloubi duše rozjímám a na mysli uvažuji, co již prorok David o Tobě, dobrý Ježíši, předpověděl: Probodli ruce mé i nohy mé; sčítati mohou všechny kosti mé.

Možnost získat plnomocné odpustky (za obvyklých podmínek) každý jednotlivý pátek v postní době a částečné odpustky (za obvyklých podmínek) při této modlitbě jako díkůčinění po svatém Přijímání. (Enchiridion odpustků, 2000)

Ve šlápějích našeho svatého Otce Františka

Nejvyšší touha blaženého Františka.

Jak poznal vůli Pána o sobě, když otevřel svatá Písma

Jednou se blažený a ctihodný Otec František vzdálil od zástupu lidí, kteří se denně zbožně scházeli, aby ho viděli a slyšeli, a odebral se na odlehle osamělé místo, aby tu byl jenom pro Boha a aby setřásl prach, který na něm snad ulpěl při styku s lidmi. Míval totiž ve zvyku rozdělovat si čas, který mu byl propůjčen, aby se otevíral Boží milosti, jednak ke službě bližním, jednak k rozjímání v blažené odloučenosti. Brávil s sebou jen pár průvodců, kteří znali důvěrněji jeho svatý život, aby ho bránili před návalem a obtěžováním lidí a střežili jeho klid. Když strávil nějaký čas v ustavičné modlitbě, důvěrném rozjímání a nevyličitelném spojení s Bohem, toužil i zvědět, co se v jeho životě a působení věčnému Králi líbí a co by se mu líbilo ještě víc.

Přitom se snažil zjistit a zbožně toužil odhalit, jakým způsobem, kde a s jakou horlivostí by měl Pánu ještě dokonaleji podle jeho vůle o sobě sloužit. To byla stále jeho nejvyšší moudrost, tato veliká touha ho stravovala, pokud tu žil: učit se od prostých i moudrých, od dokonalých i nedokonalých, jak kráčet po cestě pravdy a dosahovat vždy vyšších cílů.

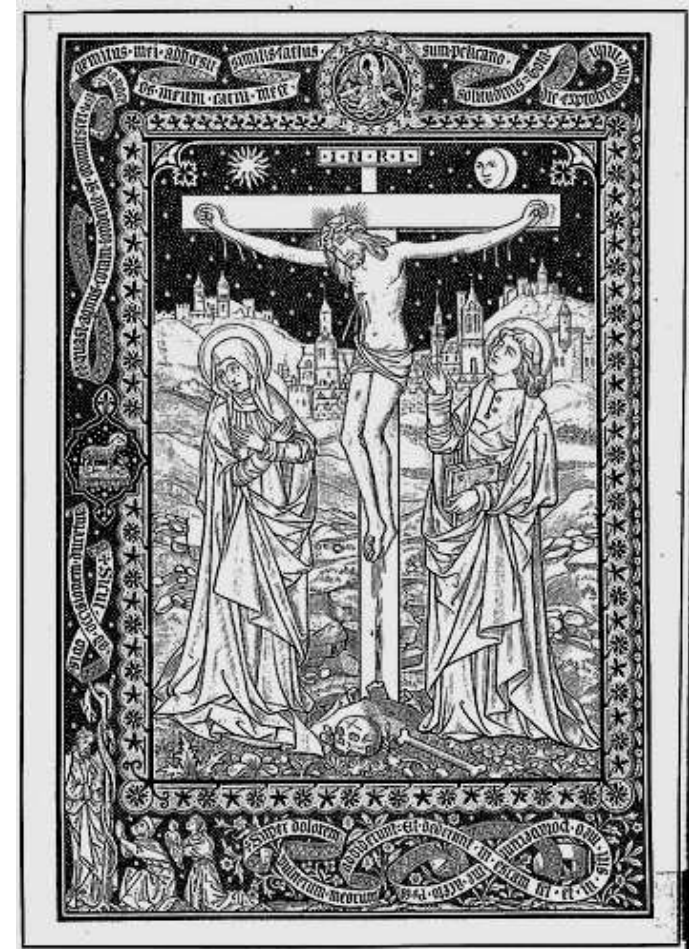
Neboť, ač byl velmi dokonalým člověkem, nikdy se za dokonalého nepokládal – byl přesvědčen, že je velmi nedokonalý. Okusil totiž a viděl, jak milý a dobrý je Bůh Izraele k těm, kdo jsou přímého srdce a kdo ho hledají s ryzí prostotou a opravdovou čistotou.

Sladká vlitá blaženost, která mu byla, jak tušil, dána shůry, nutila ho, aby odumřel sám sobě. Toužil mocně, aby stále hlouběji pronikal tam, kam právě začal vstupovat, když odumíral sám sobě. Tento člověk, který měl Božího Ducha, byl ochoten snášet všechny úzkosti srdce i všechny tělesné strasti, jen aby se na něm milostivě naplnila vůle nebeského Otce.

Proto přišel jednoho dne k oltáři, který byl zřízen v poustevně, kde dlel, vzal knihu evangelií a uctivě ji položil na oltář. Pak padl před Bohem na kolena, pokorný srdcem i tělem, a vroucně dobrotivého Boha v modlitbě prosil, aby mu On, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útechy, milostivě zjevil svou vůli. Aby dovedl k dokonalému konci to, co kdysi v prostotě a pokoře započal, vroucně prosil, aby se mu při prvním otevření knihy zjevilo, co má dělat. Byl totiž veden Duchem, který řídil svaté a dokonalé muže, o nichž čteme, že ve své touze po svatosti jednali s podobnou dětinou důvěrou.

Domodlil se, vstal a v duchu pokory a se zkroušeným srdcem se poznamenal svatým křížem. Pak vzal z oltáře knihu a s uctivou bázní ji otevřel. I stalo se, že jeho pohled padl na líčení o utrpení Páně – na to místo, kde Pán Ježíš oznamuje své hořké utrpení. Aby vyloučil jakoukoli náhodu, otevřel knihu podruhé i potřetí a našel vždy stejné nebo podobné místo.

Jak už byl pln Ducha Božího, poznal, že do nebeského Božího království půjde mnohými zármutky, utrpeními a boji. (Tomáš z Celana, 1 Životopis 1229)

MODLITBA PŘED OBRAZEM UKŘIŽOVANÉHO

Ejhle, před tváří Tvou, dobrý a nejsladší Ježíši, na kolena padám a s nejvřelejší vroucností duše své prosím Tě a zapřísahám, abys vstúpil srdci mému živou víru, naději a lásku i pravou lítost nad hříchy s nezlomnou vůlí je napravit, když hlubokým pohnutím a bolestí jsa dojat, o Tvých pěti ranách v hloubi duše rozjímám a na mysli uvažuji, co již prorok David o Tobě, dobrý Ježíši, předpověděl: Probodli ruce mé i nohy mé; sčítati mohou všechny kosti mé.

Možnost získat plnomocné odpustky (za obvyklých podmínek) každý jednotlivý pátek v postní době a částečné odpustky (za obvyklých podmínek) při této modlitbě jako díkůčinění po svatém Přijímání. (Enchiridion odpustků, 2000)

Duchovní obnova pro III. Řád - P. A. Zlámal OFM

(s. Jitka Anežka Polívková)

II. formační přednáška - Lid eucharistický

Kdo jí mé Tělo, přebývá ve mně. Tohle spojuje všechny generace lidí. Je to úžasná jednota lidstva po 2000 let. Asi jediná.

Každý je spojen s Bohem a z tvé a každé tváře se pozná, jak moc Ho v sobě máš. Stupňuje se s ním záře a jas.

1. Rosteme do podoby Zmrtvýchvstalého. Dnes máme rány, starosti a soužení a tím, jak je překonáváme /rozumí se s Bohem/, rosteme do Jeho podoby.
2. Další jednotu máme s Nejsvětější Trojicí. To nám umožňuje Duch Svatý, který nás ovlivňuje.
3. Máme také jednotu s celým vesmírem. Z celoroční práce své i druhých, z příznivého počasí..... Máme chleba a víno, které zase přinášíme Bohu. Svět zraje do nové podoby, aby si ho mohl Kristus převzít. Proto nejsme izolovaní jedinci. Je zde úžasná jednota tebe a všeho, co je kolem. Tohle vše spojuje Boží Duch. Tebe a okolí – on je to pojivo, ta potřebná malta, aby to drželo, jak má. Máme ještě jinou vazbu a to se svatými, to je vazba jdoucí od nás do nebe a naopak a pak ještě je vazba na rasu, národ a příbuzné. Proto žijeme nejen pro Pána, ale také pro lidi. Kristus nás pro tuto práci živí obětí kříže a my se pak jen dosycujeme tím svým malým nebo větším křížem.

A NEZAPOMEŇTE !!! Je-li úcta k Eucharistii v rodině – je v ní pohoda.

Sv. František říká:

Tedy nejvíc dostaneš /do 15 minut po svatém přijímání/. Když přijímáme Tělo Páně, je třeba se Mu vydat.

Tak je to správně – dělej se mnou co chceš!

Prosby o modlitbu

- Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“
- Za politiky a za ty, kdo vládnou.
- Za nová kněžská a řeholní a terciářská povolání.
- Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.
- Za Boží požehnání pro naše nové členy manžele Jaroslava a Danu Šedivých a za manžele Zdeňka a Dášu Frundlovi a jejich rodinu, za Boží požehnání a pomoc v jejich novém bydlišti.
- Za naší novickou Marii Mrázovou, Janu Pachnerovou a Libuši Schödlbauerovou - za Boží požehnání a Dary Ducha Svatého.
- Za nemocné bratry a sestry - za uzdravení a pomoc nést utrpení ve spojení s Kristem, zvláště za našeho bratra Václava a sestru Libušku Světlíkovou.
- Za požehnané prožití postní doby.
- Za naší terciářskou obnovu na Lomečku.

AKTUALITY

DUCHOVNÍ OBNOVA S P. DOMINIKEM OFM PRO FRANTIŠKÁNSKÉ TERCIÁŘE A PŘÍZNIVCE SV. FRANTIŠKA

TERMÍN: 28. DUBNA - 1. KVĚTNA 2011 (ČTVRTEK - NEDĚLE)

MÍSTO KONÁNÍ: LOMEC U VODŇAN

Přihlášky: do 15. dubna 2011 (nejlépe písemně na setkání MBS SFŘ nebo e-mailem)

Program: bude upřesněn do poloviny dubna

Kontakt: Marie Consolata Lhotová, marielhotova@seznam.cz, tel. 776 285 419